

อัล-วะดีอะฮฺ (การฝากทรัพย์)

﴿الوديعة﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตวัยญีรีย

แปลโดย : อิสมาน จารง

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือ มุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2009 - 1430

islamhouse.com

«الوديعة»

« باللغة التايلاندية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: عثمان جارونج

مراجعة: صافي عثمان

مصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2009 - 1430

islamhouse.com

อัล-วะดีอะฮ์ (การฝากทรัพย์สิน)

อัล-วะดีอะฮ์ คือ ทรัพย์สินที่ถูกมอบให้แก่ผู้ที่จะทำการเก็บรักษามันไว้โดยไม่มีสิ่งตอบแทน

เคล็ดลับ(วิทย์ปัญญา)ในการบัญญัติการฝาก

บางครั้งเกิดสภาวะการณ์ที่มนุษย์บางคนไม่สามารถที่จะดูแลรักษาทรัพย์สินของตนเองได้ อาจเป็นเพราะไม่มีสถานที่(ที่จะใช้เก็บรักษา)หรือไม่มีความสามารถในการเก็บรักษา ในขณะที่คนอื่นที่เป็นเพื่อนพ้องของเขามีความสามารถที่จะดูแลรักษาทรัพย์สินของเขาได้ ด้วยเหตุนี้อิสลามจึงอนุญาตให้มีการฝากโดยเป้าหมายหนึ่งก็คือเพื่อรักษาทรัพย์สิน และยังเป็นการได้ผลบุญสำหรับฝ่ายผู้รับฝากด้วย โดยในการรับฝากนั้นจะมีผลบุญที่ใหญ่หลวงยิ่งนัก อัลลอฮ์จะทรงช่วยบ่าวคนหนึ่งตราบที่บ่าวคนนั้นได้ช่วยเหลือพี่น้องของเขา

หุก่มของการฝากทรัพย์สิน

การฝากเป็นข้อตกลงสัญญาที่เป็นที่อนุญาต และเมื่อใดที่เจ้าของได้มาขอคืน วาญิบที่(ผู้รับฝาก)จะต้องส่งคืน และเมื่อผู้รับฝากส่งคืนวาญิบที่เจ้าของจะต้องรับคืน

หุก่มการรับฝาก

สุนัต(ส่งเสริม)ให้มีการรับฝากสำหรับบุคคลที่รู้ตัวว่ามีความสามารถที่จะเก็บรักษาของฝากได้ เพราะถือว่าการช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นความดีและการยำเกรง การรับฝากนั้นจะมีผลบุญใหญ่หลวง และผู้ฝากต้องเป็นผู้ที่สามารถใช้สิทธิในลักษณะดังกล่าวได้

การประกันของฝาก

1. ถ้าหากของที่ฝากเกิดเสียหายรวมถึงทรัพย์สินของเขา(ผู้รับฝาก)ด้วย โดยที่เขาไม่ได้ละเมิดและไม่ได้ละเลยถือว่าเขาไม่ต้องชดใช้ แต่ต้องเป็นการเก็บรักษาในสถานที่ที่เหมาะสมกับทรัพย์สินประเภทนั้นๆ
2. ถ้าหากเกิดความกลัวขึ้นและผู้รับฝากต้องการที่จะเดินทางถือว่าวาญิบที่เขาจะต้องคืนของที่รับฝากแก่เจ้าของหรือตัวแทนของเจ้าของ และถ้าหากไม่สามารถทำอย่างนั้นได้ก็ให้ส่งมอบให้ผู้มีอำนาจปกครองหากเห็นว่าเขาเป็นคนที่ยุติธรรม(ไม่คดโกง) และถ้ายังไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ก็ให้ฝากไว้กับบุคคลที่เชื่อถือได้เพื่อให้เขาส่งคืนแก่เจ้าของต่อไป
3. ผู้ใดที่รับฝากสัตว์แล้วเขาได้ขบขี้มันโดยการขี่ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของมัน หรือเขารับฝากเงินแล้วเขาได้นำเงินนั้นออกจากที่ที่เก็บรักษามัน(เช่นนำออกมาจากตู้เซฟ)หรือเอาไปมันไปปะปน

กันเงินอื่นที่ไม่อาจแยกแยะได้(ว่าอันไหนเป็นเงินฝาก) แล้ว(สัตว์หรือเงินนั้น)เกิดหายทั้งหมดหรือเสียหายถือว่าผู้รับฝากจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

4. ผู้รับฝากถือว่าเป็นผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ(มีอามานะฮฺ) ดังนั้นเขาจะไม่ต้องรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายหากเขาละเมิด หรือละเลย(ต่อทรัพย์สินที่รับฝากจนเกิดความเสียหาย) และถือว่าต้องยอมรับคำพูดของเขาพร้อมกับการสาบานในเรื่องการส่งคืนของที่รับฝากหรือการเสียหายของมัน โดยไม่ได้ละเลย ตราบใดที่ไม่มีหลักฐาน(ว่าเขาไม่ได้ส่งคืนหรือเขาละเลยจนทำให้ของเสียหาย)

การส่งคืนสิ่งที่ยืม

1. สิ่งที่ยืมไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินหรือไม่เป็นทรัพย์สินถือว่าเป็นของฝากที่เป็นอะมานะฮฺ ผู้รับฝาก จึงวาญิบ(จำเป็น)ที่เขาจะต้องส่งคืนเมื่อเจ้าของมาทวงถาม และถ้าหากเขาไม่ส่งคืนหลังจากที่เจ้าของได้มาทวงถามคืนโดยไม่มีเหตุจำเป็นใดๆ แล้วของฝากเกิดความเสียหายถือว่าผู้รับฝากต้องรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่าย

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ [النساء/ ๕๘].

ความว่า “ แท้จริงอัลลอฮฺได้บัญชาให้พวกท่านให้ส่งคืนของฝากแก่เจ้าของ” .

(ซูเราะฮฺอัน-นีสอาฮฺ อายะฮฺที่58)

2. เมื่อผู้ฝากคนใดคนหนึ่ง(จากหลายคนที่มาฝากของที่เป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกัน) มาทวงส่วนของตนจากสิ่งที่เป็นของที่สามารถตวง ชั่ง หรือนับจำนวนได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถแบ่งได้ก็ให้ผู้รับฝากส่งคืนส่วนของคนคนนั้นไป